

Nieuwsbrief 2020/06

Van de voorzitter

Door Joris Al

Beste leden,

Dit jaar hebben we geen Amicitia kerstdrive en diner. Ook de clubs moeten afzien van de kerstdrives en de altijd welgevulde en mooie cadeautafels. Het is niet toegestaan en ook niet verantwoord. Daarom maak ik van deze nieuwsbrief gebruik om dat te zeggen wat ik anders tijdens het diner zou hebben gedaan.

Allereerst wil ik stilstaan bij diegenen die ziek zijn geweest of dat nog zijn. Van enkele leden heb ik het gehoord. Ik hoop dat iedereen die door het virus is getroffen snel beter wordt. Dat geldt natuurlijk ook voor leden die door andere oorzaken ziek zijn.

We kijken terug op het raarste en meest onbevredigende jaar dat ik in bijna 40 jaar bridge bij Amicitia heb meegemaakt. Het coronavirus zorgde al in het vroege voorjaar voor sluiting van de sociëteit. Het bestuur volgde de adviezen en later voorschriften van het kabinet, de veiligheidsregio en de Nederlandse Bridgebond. Vlak voor de zomer konden we met de nodige aanpassingen aan de inrichting weer in kleine kring spelen: niet meer dan acht en later 10 paren. Dat zorgde voor de nodige hoofdbreken, maar het kon. Maar niet voor lang. De 'tweede golf' haalde ook ons in en de sociëteit is nu alweer weken dicht. En ik vrees dat dit nog wel even zal duren maar durf niet te zeggen hoe lang. Ik zie uit naar de komst van een vaccin, maar ook dan zal de herstart geleidelijk zijn.

Toch hebben we iets geleerd van deze ellende. Het is volkomen duidelijk dat er één kernkwaliteit is die onze club maakt wat hij is. En dat is gezelligheid. We organiseerden online bridge bij Stepbridge. Maar de deelname bleef beperkt. Van leden die ik sprak hoorde ik dat het gebrek aan persoonlijk contact in de club ze ervan weerhield om mee te doen. Ook het kofferbridge kon daarom tot nog toe niet veel leden bekoren. Niettemin gaan we daarmee door voor diegenen die toch graag willen spelen.

Helaas hebben we ook de bridgelessen moeten pauzeren. Jammer, want daardoor gaat het tempo eruit hoewel onze leraar Harry zijn uiterste best doet zijn leerlingen een beetje 'bij de les' te houden.

Ik hoop van harte dat we het komende jaar weer zo veel mogelijk terug kunnen keren naar een situatie waarin we ook weer van het sociale karakter van het bridgen kunnen genieten in onze gezellige sociëteit.

Intussen wens ik jullie allemaal heel fijne kerstdagen en een goed begin van het nieuwe jaar.

Aangenaam, ik ben Gijs

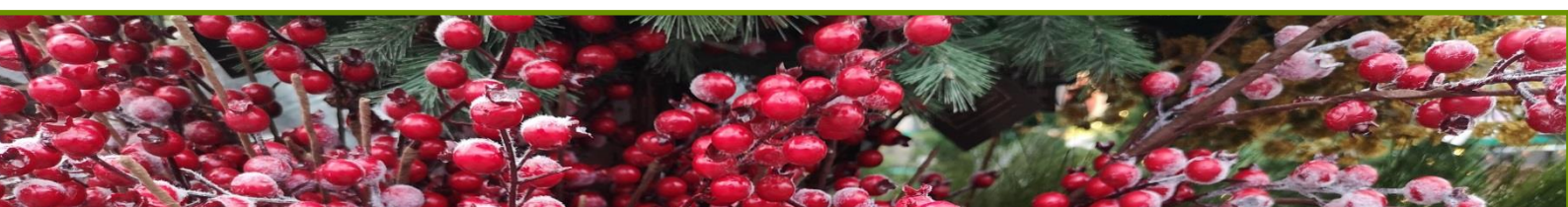
Door Ralph Julsing

Wellicht heeft u al kennisgemaakt met onze nieuwe huurster van de eerste etage. In de eerste nieuwsbrief stelde Denise Helmes zich aan u voor. Helemaal leuk. Maar Denise vertoeft in haar sfeervol ingerichte etage niet alleen. Zij weet zich in het gezelschap van maar liefst twee katten. De jongste is een thuisblijver, maar de ander is een echte avonturier.

Zodra de gelegenheid zich voordoet, trekt Gijs erop uit. Om lekker te ravotten in de tuinen of om vanachter een struik een huismus te verrassen. Denise overweegt Gijs een GPS-je mee te geven. "Ik ben razend benieuwd waar Gijs tijdens zijn uitjes vertoeft." Hoe dan ook, Gijs is een lieverd. Zeg hem in het voorbijgaan even gedag. Voor de fotograaf ging Gijs er even goed voor staan, als een model op de catwalk.

Dat u maar weet wie het hier in de tuin voor het zeggen heeft. Gijs heeft namelijk belangrijke zaken aan zijn hoofd, niet in de laatste plaats het verjagen van de muizen. Daar is onze Gijs een kei in!

Amicitia, de naam zegt het al: 'vriendschap'

Door Marianne van Rossum

Wat een passende naam voor een Sociëteit die de laatste jaren met name het bridgespel faciliteert en waar vriendschap en gezelligheid heel belangrijk zijn.

Mijn eerste bridgelessen werden gegeven ergens in een school in de wijk Steenvoorde in 1982. Ik zie de leraar nog voor me, een lange, dunne man van middelbare leeftijd met veel te korte broekspijpen, de voorganger van Jort Kelder op dit punt. Meneer De Raaf stond voor een groep kakelende dames en had het aanvankelijk moeilijk om orde te houden. Toen de groep enigszins het idee van het spel begreep, ging dat beter. Ik herinner me ook nog mijn verbazing toen ik leerde 'snijden'. Oh, zei ik, we beduvelen dus de boel... we DOEN alsof we die aas gaan zetten maar dat doen we niet. "Juist", zei meneer De Raaf, "zo is het. Want dames, bridge spelen is OORLOG VOEREN...". Jawel, zo leerden wij 'tegenspelen'. En met die kennis in je zak kom je dan bij een Sociëteit die Amicitia heet...

Via een vriendin kwam ik bij Amicitia terecht bij de Club Op Hoop van Zegen, geleid door Else van Niekerk. Zij was zeker iemand met Amicitia in haar denken en doen. Zij zorgde als een moeder voor al haar OHVZ 'kinderen'. Ze wist altijd precies hoe het met iedereen ging en naar wie nodig een kaartje of een bloemetje gestuurd moest worden. Natuurlijk doe ik Else tekort met alleen deze ene eigenschap maar ze maakte in ieder geval een heel goede indruk op mij. Zij creëerde een soort van Clubgevoel bij OHVZ, binnen het grotere Amicitia. Dat laatste was nog ver weg voor mij toen.

Dat kwam pas later. Voorzitter Jan Eijken zorgde destijds voor mijn entree in het bestuur. En vanaf die post zie je pas eigenlijk wat er allemaal gebeuren moet om zo'n relatief kleine organisatie als Amicitia te laten 'draaien'. Hoeveel mensen er nodig zijn om dat te laten functioneren.

En zo kreeg bij mij Amicitia vorm in al haar gestalten; bridgers, bridge, gezelligheid, kopzorg(jes) over barpersoneel als er iets niet goed was gegaan, bestuursvergaderingen... en nog zoveel meer. Maar juist heel veel plezier! Plezier als het bod goed was uitgekomen! Als mijn partner en ik elkaar begrepen hadden... Zeker geen vanzelfsprekend iets in ons geval... Trots als de organisatie van een feestje bleek te kloppen... Druk met voorbereidingen, nog in februari 2020... en dan, stilte, Corona en stilte. Beetje opstarten en dan toch weer niet... toch te gevaarlijk...

Tsja, daar hebben meer organisaties last van. Maar wij zeker ook. Dan mis je eigenlijk pas wat er was. Geen bridge op dinsdag, voor mij dan. En geen bridge op donderdag. Geen tuinenbridge, geen geplande extra pubquiz, geen kerstdrive... Een lege agenda... wat zal ik eens doen vandaag... Een ongekend gevoel. Een gevoel van gemis; van Amicitia.

Maar.. zodra de vaccinaties er zijn en iedereen lekgepikt is, dan gaan we weer voluit van start. We houden moed dat de oude tijden weer zullen herleven!

Bericht van de penningmeester

Door Hans Mees

Het einde van het jaar nadert en dat brengt altijd weer extra werk met zich mee voor de penningmeester. Dat is nu niet zozeer het afsluiten van de boeken, maar het voorbereiden van het innen van de contributie.

De meesten van u zullen zich nog wel herinneren dat er een besluit genomen is op de laatste Algemene Leden Vergadering over de contributie.

Besloten is om het voorstel van de daartoe aangestelde commissie over te nemen:

- Er is een vaste algemene contributie en er is een contributie per speelavond of middag.
- Bij de contributie per speelavond wordt een staffel aangebracht, zodanig dat het aantrekkelijk wordt om meer te spelen.
- Voor de eerste club betaalt u € 10,00, voor de tweede club € 7,50 en voor de derde en volgende club(s) betaalt u € 5,00
- De woensdagmiddag wordt een volwaardige speelclub waarvoor u ook contributie betaalt.

Dit heeft consequenties voor een aantal leden. Een lid dat op een van de dinsdagen en op woensdagmiddag speelt gaat nu € 17,50 betalen. Maar een lid dat op beide dinsdagen en bij One Down speelt gaat nu € 22,50 betalen in plaats van € 30,00 volgens de oude regeling. En een lid van VV gaat nu € 17,50 betalen in plaats van € 10, maar hij kan wel iedere week spelen! En als dit lid bij een andere club met 2-wekelijkse frequentie gaat spelen betaalt hij/zij nog maar € 5 extra. Bij deze voorbeelden is nu niet rekening gehouden met de bijdrage voor de lief- en leed pot van de verschillende clubs.

Dit alles heeft wel enige consequenties voor het aanmaken van de contributiefacturen.

Maar, omdat de penningmeester inmiddels is overgeschakeld op een boekhoudpakket is het niet ingewikkelder geworden. En het ontvangen en eventueel sturen van een herinnering is zo zelfs veel gemakkelijker. Van de gelegenheid is ook gebruik gemaakt om voorbereidingen te treffen voor het verzenden van de facturen per e-mail. Dat betekent, dat ik mede namens de secretaris u met klem vraag om een eventuele wijziging van uw email adres door te geven!

Een ander nieuwtje die u allen raakt is, dat we de rekening bij ING hebben opgeheven. Deze rekening werd alleen gebruikt voor het ontvangen van ledenbijdragen, contributie en bijdragen aan andere activiteiten. In de loop van de tijd zijn

banken geen filantropische instellingen meer en betaalden we steeds meer voor het aanhouden van 2 bankrekeningen. Let u dus op, dat u het nieuwe nummer van ABN AMRO gebruikt. Het zal op iedere factuur vetgedrukt staan.

Zoals in een vorige nieuwsbrief reeds vermeld zullen de clubs geen lief en leed bijdrage heffen, omdat het geld van dit jaar vrijwel niet gebruikt is. Daarnaast zullen we voor 2021 een korting op de gehele contributiefactuur verlenen van € 10, als kleine compensatie voor het zo weinig kunnen spelen in 2020.

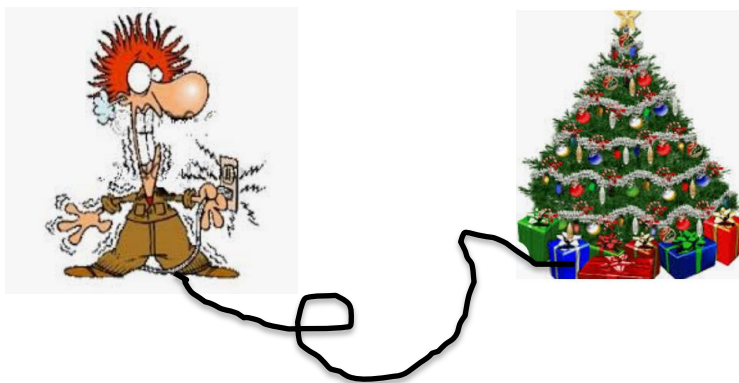

Inspectie elektrische installatie

Door Peter Laats

Onze opstalverzekering van Sociëteit Amicitia eist om de 5 jaar een inspectie van de elektrische installatie conform de norm NEN 1010. Dit jaar moest de inspectie weer plaats vinden.

Doel van de inspectie is o.a.: 1) de veiligheid van mensen tegen elektrische schokken en verbranding, 2) de vaststelling dat de installatie niet is beschadigd, aangetast of defect is want dat gaat ten koste van de veiligheid en 3) brand te voorkomen.

Wat wordt er bekeken en gemeten? Inspectie van de stopcontacten, schakelaars, stekkers, machines en apparatuur. Ook het doormeten van de aardaansluitingen is een belangrijk punt. Is het contact van een geaard stopcontact, CV leidingen werkelijk goed verbonden met moedertje aarde?

Het verbaast me nu toch weer, dat er de nodige mankementen naar voren komen, al werkt alles naar behoren. Zoals bijvoorbeeld beschadigde behuizing van schakelaars of stopcontacten, gebroken stekkers. Op zichzelf niet al te grote onvolkomenheden, maar het gevaar zit in een klein hoekje. De geconstateerde onvolkomenheden worden uiteraard door de installateur verholpen.

Met zo'n inspectie ga je toch iets anders naar je eigen elektriciteit kijken. Wat is defect en waar schuilt het gevaar? Bijvoorbeeld het oude schemerlampje of plafonnière waar je in de voorgaande jaren een 150 Watt gloeilamp in had, omdat je er zo goed bij kan lezen. Je kan er 100% van uitgaan, dat de isolatie van de bedrading volkomen is verkoold in de fitting (vernieuw de bedrading). Ook de oude verdeelkasten met 3 tot 5 aansluitingen laten vaak uitgeharde bedrading zien (vernieuw deze). Dus een goede raad loop eens kritisch door je huis en check je elektriciteitsaansluitingen!

De beste oplossing is natuurlijk ontkoppeling van het elektriciteitsnet. Maar dan...

John zoekt paren voor Stepbridge

John Kroon, enthousiast lid van Amicitia, is bezig het 4-tallen bridge, zoals dat op maandag avond in Amicitia gespeeld werd vóór de Corona tijd, weer op te starten via Stepbridge.

Stepbridge wordt, zoals u weet, eveneens gespeeld op woensdagavond. Maar John is dus nu bezig met het opstarten van een groep voor de maandag avond. Hij heeft inmiddels vijf paren die graag willen spelen, maar het is beter als dat aantal uitgebreid wordt naar acht paren met eventueel nog een negende paar als reserve.

Kandidaat paren kunnen voor deelname of voor meer informatie contact opnemen met John Kroon via tel. 06-53894034 of via Johnkroon49@gmail.com. U bent van harte welkom!

Kofferbridge in Corona-tijd

Door Erik Leeuwaarden en Brigitta Visser

Het virus dat de hele wereld bezighoudt heeft het met name gemunt op mensen op leeftijd en in het bijzonder op groepen mensen die dicht op elkaar zitten in kleine ruimtes. Geen wonder dat onze leden extra voorzichtig zijn.

Ieder bepaalt zijn eigen grenzen, op kleine schaal is Amicitia nog wel in de lucht geweest, maar veel hebben afgehaakt in afwachting op betere tijden. Ook wij. Wel nog met de computer op 'Tablet Berry' waar je individueel speelt en dat best aardig is, omdat je meestal uitgelegd krijgt hoe je het spel beter had moeten aanpakken, zodat je er nog wat van opsteekt. Om samen met anderen op de computer te spelen schijnt goed te kunnen, maar daar hebben wij ons niet aan gewaagd.

Dus toen het bestuur kwam met het kofferbridge - om met vier mensen live te spelen op een veilige manier - leek ons dat wel wat. Wat later was de afspraak met Ruud en Jan-Willem gemaakt om bij ons thuis te komen om een echte wedstrijd te spelen. Tevoren met onze voorzitter Joris op de club de spullen opgehaald die bestonden uit hardplastic schermen en zo'n metalen koffer waar ze op Netflix altijd een paar miljoen aan contante dollars in vervoeren. Gelukkig had ik twee euro bij me als bijdrage in de kosten die het bestuur berekent.

Op maandagavond tevoren de schermen opgezet, wat nog even een puzzel was en de koffer maar eens geopend. Daarin twee keer 20 voorgesorteerde spellen met een keurige toelichting hoe het allemaal moest. Eigenlijk heel simpel voor wie nog de tijd heeft meegemaakt dat we zelf de loopbriefjes moesten invullen en achterop het plastic doosje weer terug moesten steken.

De bedoeling is dan dat de koffer rondgaat zodat je na 8 of 10 keer net zo een uitslag krijgt als op een gewone paren bridge-avond. Maar omdat wij de eerste waren bij alle spelletjes konden we ons niet vergelijken met Amicitia-spelers maar er zat wel een overzicht in de koffer hoe je het resultaat per spel moest waarderen zodat je toch een soort uitslag hebt. Verder nog een 'nood-envelop' om de zaak te herstellen als de vorige spelers verkeerd hebben terug gestoken.

Zo konden we om tien over acht starten, ieder keurig achter een scherm terwijl je elkaar kon zien en met een raam op een kiertje tegen de aerosolen hebben wij de avond in veiligheid al bridgend doorgebracht. Volgens de standaardtelling was de eerste helft in ons voordeel en de tweede helft duidelijk voor Ruud en Jan-Willem.

Eigenlijk zitten we te wachten op een vergelijking met onze Amicitia-kaarters. Dus meld je bij Joris voor een avondje thuisbridge met z'n vieren in een veilige omgeving!

Arbitrage bij bridges: vrede op aarde en in de zaal

Door Joris Al

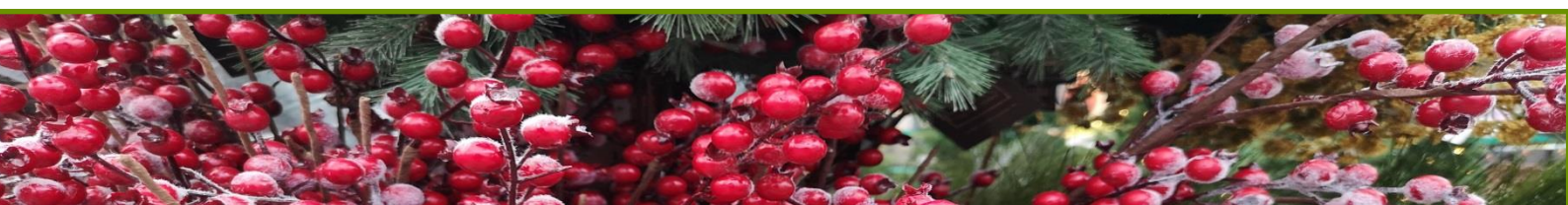
Bridges is een sport. Een denksport weliswaar, maar toch een waarvoor er regels bestaan. Die zijn internationaal geldend en voor Nederland vertaald door de Nederlandse Bridgebond (NBB). Het doel van regels is om voor de deelnemers een 'gelijk speelveld' te waarborgen. Zo kan een eerlijk verloop van een bridgewedstrijd worden bevorderd. En het voorkomt ruzie over dingen die wel of niet mogen. Kortom, het zorgt voor vrede in de bridgezaal.

Ik heb zelf, net als enkele andere leden, de cursus 'arbitrage' gevolgd bij de NBB en treed ook wel op als arbiter bij One Down. Ik ben me ervan bewust dat sommige bridgers de behoefte aan arbitrage niet zo zien. Als er iets niet goed gaat, bijvoorbeeld bij verzaken, 'komen ze er samen zelf wel uit', is dan de redenering. Dat klinkt heel vredelievend, maar komt op hetzelfde neer als twee voetbalteams die zelf wel onderling beslissen wie mag ingooien na een uitbal. Bij bridges is het nog wat vervelender. Want andere spelers spelen dezelfde spellen en het is niet fair als die 'onderlinge oplossing' andere paren dupeert.

Nu is die terughoudendheid wel verklaarbaar. Vroeger, en in sommige clubs helaas nog steeds, werd bij een vermeende onregelmatigheid keihard 'arbitrage!' door de zaal geroepen. En als de arbiter dan verscheen werd er een 'schuldige' aangewezen en volgde er straf. Dat is een paar jaar geleden gelukkig veranderd. De wedstrijdregels zijn aangepast en nu veel meer gericht op het herstellen van eventuele fouten om prettig, snel en eerlijk door te kunnen spelen. Dat is onder andere bij het eerder genoemde verzaken het geval. Ook de arbiters krijgen dit bij de cursussen nadrukkelijk mee.

Bij ons in de zaal is het voldoende om de dienstdoende arbiter indien aanwezig even een seintje te geven dat er mogelijk iets verkeerd is gegaan. Deze zal dan rustig vragen wat er aan de hand is en met het regelboekje in de hand de zaak herstellen.

Als daar behoefte aan is wil ik graag bij de clubs wat toelichting geven op arbitrage en op het oplossen van vaker voorkomende missers, zoals bieden of spelen voor de beurt, verzaken, kaarten die per ongeluk open zijn gevallen etc.. Mail naar info@amicitia-rijswijk en je krijgt een reactie.

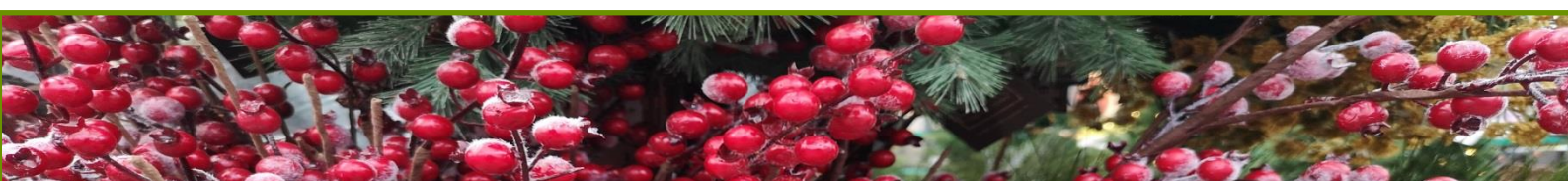
Met kerst geen bridge in The White House

Door Ralph Julsing

De kans dat er in het Witte Huis tijdens de kerstdagen bridge wordt gespeeld is uiterst gering. De huidige bewoner viert het kerstfeest met de familie zeer waarschijnlijk in Mar-a-Lago in Florida. Trouwens, van Trump is niet bekend of hij een fervent bridger is. Met zijn grillige karakter lijkt de 45^e president van Amerika voor geen enkel kaartspel geschikt.

Hoe dan ook, dat was in vroeger dagen wel anders. Obama zal op zijn eigen manier beroemd worden maar niet als de beste presidentiële bridgespeler. Nee, die eer behoort toe aan niemand minder dan Dwight D. Eisenhower die zaterdagavondwedstrijden hield in het Witte Huis.

De sterkste bridgers gaven acte de presence. Oswald Jacoby, een van de beste spelers aller tijden, kwam graag op bezoek om aan de zijde van Eisenhower te bridgen. Er is zelfs een spel van dit duo bekend waarin Eisenhower tot grote hoogte reikte. Daarover later meer.

Terug naar het heden. Nee, deze keer geen bridgeverhaal uit het Witte Huis dus, maar wel een kerstimpresie. Want naast de fratsen van Donald heeft Melania Trump het belangrijkste gebouw in Washington omgetoverd in een kerstparadijs.

De First Lady heeft niet stilgezeten. "I 'm working... my ass off on the Christmas stuff, that you know. Who gives a fuck about Christmas stuff and decorations? But I need to do it, right?"

En dus heeft Melania zich ook dit jaar, voor de laatste keer wel te verstaan,

op de kerstversiering gestort. Dat deed ze natuurlijk niet alleen maar met de hulp van maar liefst 125 vrijwilligers.

Het Witte Huis werd opgefleurd met 106 kransen, 62 bomen, meer dan 350 meter aan slingers, 3.200 kerstlichtjes, 17.000 strikken en meer dan 150 soorten gebladerte. Dat alles in het thema 'America the Beautiful', waarmee de grootsheid van Amerika wordt geëerd. Voor wat het waard is...

Bridge... een moordspel (2): de klauwhamermoord

Door Ralph Julsing

De Bennett-affaire, waarover bericht in de vorige Nieuwsbrief, is in 1929 niet de eerste keer dat een echtelijke strijd naar aanleiding van een spelletje bridge eindigt in een moord. En dat uitgerekend in de kerstmaand, de tijd van vrede op aarde. Kennelijk is deze gedachte onder bridgers niet altijd een garantie voor een liefdevolle relatie. U bent gewaarschuwd...

Precies twee jaar eerder, namelijk op 6 december 1927, haalt Velma van Woert, een van de meest beruchte moordenaars van de 'Roaring Twenties', het landelijk nieuws met een bridgemoord. Voor een partijtje bridge dat nooit is gespeeld... En een dag later gaat Velma 'gewoon' kerstboodschappen met haar moeder doen!

Wat voor een vrouw is deze Velma, afgezien van een hartstochtelijk bridger. Ze rookte en vloekte als een ketter, kleepte zich als een man, was een kind van de nacht dat genoot van de geneugten van het leven met geen enkele interesse voor het huishouden.

Flamboyant, snobistisch, teatraal. Kortom, een moderne vrouw in de twintiger jaren, de tijd van gangsters, bootleggers en gokkers. Velma neemt het leven met volle teugen tot zich, overschrijdt grenzen zonder schaamte. Fatsoen uit het verleden bestaat niet voor haar.

En... ze is voor niets en niemand bang. Enkele weken voor haar geplande bruiloft met een 56-jarige eigenaar van een restaurant ontmoet zij Thomas Edward West, voor vrienden 'Eddie'. Ze verbreekt haar verloving en trouwt in 1926 met de boer en verhuist naar zijn huis in de kleine landelijke pittoreske gemeenschap van Perry, in Ohio.

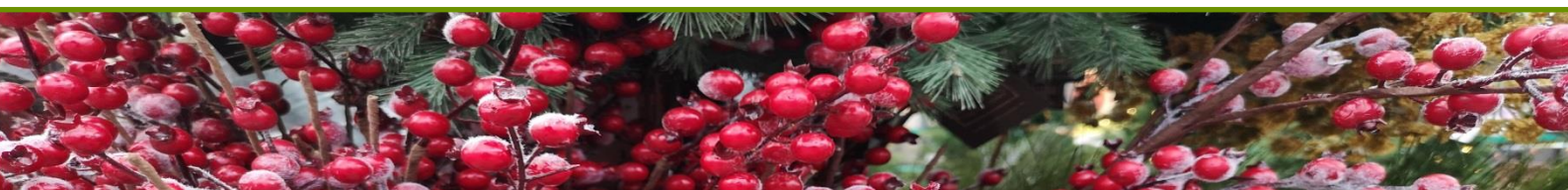
Eddie, een 26-jarige spierbundel van 1.90 meter en 110 kilo zwaar uit het pittoreske Perry, trouwt dus met dat 21-jarige stadsmeisje Velma van Woert uit Cleveland. Een tenger meisje van amper 50 kilo en dochter van een handelsreiziger met Nederlandse roots.

Ed en Velma krijgen op 6 december 1927 ruzie. Dat hebben ze vaker. Ze zijn uitgenodigd voor een bridgeparty bij Bunnie en Velma wil dat feestje bij haar hartsvriendin voor geen goud missen. Ed voelt zich niet al te goed en moet er helemaal niets van weten: "Als ik niet ga, ga jij ook niet en als je toch gaat, krijg je de auto niet mee." Velma trekt zich er niets van aan en kleedt zich in de slaapkamer om voor het bridgefeest en blijft maar zeuren tegen Ed dat hij zich ook om moet kleden.

Na een sneer van Ed richting Bunnie is de maat vol voor Velma en dient ze hem van replek, waarvoor ze wordt beloond met een vuistslag die haar een bloedneus oplevert. Woedend pakt ze de klauwhamer die in de slaapkamer ligt (voor het ophangen van de nieuwe gordijnen) en plant dit moordwapen zorgvuldig op het hoofd van haar gespierde echtgenoot. Na een paar rake klappen zakt hij bewusteloos in elkaar.

Velma plaatst een kussen op zijn hoofd, geeft hem nog een paar tikken met de hamer om hem vervolgens met een tafelpoot af te werken. Het lichaam dekt ze af met een laken en zijn handen en voeten bindt ze met koorden vast. Ze pakt de autosleutels en gaat naar de bridgeparty van Bunnie waar ze de sterren van de hemel speelt en alle handen wint om vervolgens op piano het lievelingsnummer van haar gasten te spelen: 'Can't help lovin' that man of mine'... Ze overnacht bij haar boezemvriendin.

De volgende dag, 7 december 1927, doen Velma West en haar moeder Catherine van Woert kerstinkopen in het centrum van Cleveland. Bij terugkeer thuis worden ze opgewacht door de lokale politie. West wordt in hechtenis genomen en naar de gevangenis gevoerd voor ondervraging. Na drie uur geeft Velma West de moord op haar man toe.

Zonder een lach of traan, en jazzdeuntjes neuriënd, zit ze uiterlijk onbewogen in haar cel in afwachting van haar proces. Advocaten presenteren tijdens de rechtszaak beschrijvingen van haar korte haar, kledingkeuze, sigarettenrook, bijtende tong en zorgeloze houding als aanwijzingen voor onderliggende oorzaken van Velma's geweldadige uitbarsting.

Het verhaal van Velma West is intrigerend. Haar kinderlijke persoonlijkheid past niet bij de ongevoeligheid van de misdaad. West belichaamt de excessen van de grote stad in de twintiger jaren. In landelijke kranten wordt West al snel een beroemdheid. Verslaggevers zijn gefixeerd op haar modekeuzes, kranten worden veroordeeld vanwege hun sympathieke behandeling van een beschuldigde moordenaar en een lokaal theater biedt de jonge vrouw zelfs een leidende rol in een toneelstuk na haar eventuele vrijlating.

Tijdens de rechtszitting in 1928 krijgen haar advocaten het voor elkaar om Velma door de hamer van Justitie te laten veroordelen voor Second Degree Murder. 'A convenient truth' zoals de Amerikanen zeggen. First degree murder betekent immers de doodstraf. Ze wordt op 5 maart tot levenslang in de Reformatory (Tuchthuis) van Marysville veroordeeld.

Daar gedraagt ze zich voorbeeldig. Tot op een regenachtige dag, 19 juni 1939. Velma ontsnapt samen met drie andere vrouwen uit de gevangenis nadat haar verzoek tot voortijdige vrijlating is afgewezen. Op 25 juli 1939 wordt Velma in Dallas op straat opgepakt na een landelijke klopjacht. Zij berust in haar lot en zal tot haar dood in het tuchthuis in 1959 nooit meer voor problemen zorgen. Velma bekeert zich tot het katholieke geloof en schrijft tot haar dood gospelmuziek.

Bridgeprobleem (2020/06)

Dit keer een doordenkertje voor de kerstdagen. Kijk ook vooral wat het biedverloop kan betekenen.

Noord	Oost	Zuid	West
♠ AHB2		♠ V103	
♥ 10854		♥ A7	
♦ 3		♦ AV765	
♣ 8432		♣ AH5	

Contract: 3 SA door Zuid na het volgende biedverloop:

W	N	O	Z
			1♦
1♥	dbl	pas	2SA
pas	3SA	pas	pas
pas			

Het doublet van Noord is 'negatief': 6+ pnt, 4-krt ♠.

Uitkomst ♥ 2 door West. Je speelt als leider ♥ 4 in dummy en Oost zet ♥ V.

Hoe realiseer je 9 slagen? (met dank aan www.bridgebeter.nl)

Oplossing bridgeprobleem Nieuwsbrief 5

Zuid biedt een 4 Schoppen contract. De uitkomst van West is met Harten vrouw. Hoe maakt Zuid het contract waar? De kaartverdeling is als volgt:

Noord	Oost	Zuid	West
♠ 1086	♠ A3	♠ HVB975	♠ 42
♥ 743	♥ 9865	♥ AH2	♥ VB10
♦ A642	♦ H109	♦ V8	♦ B753
♣ 532	♣ HV64	♣ A7	♣ B1098

U heeft 4 verliezers. Wat te doen? De enige kans is om een kleine ♦ naar de V te spelen. Daarvoor moet u twee keer in Noord komen. Dat kan met een kleine ♠ 5 naar de 6 etc. Speel een kleine ♦ naar de V. Komt de H bij Oost, dan maakt u ♦ V en op ♦ Aas kan een verliezende ♥ of ♣ weg.

Colofon

Redactie: Ralph Julsing

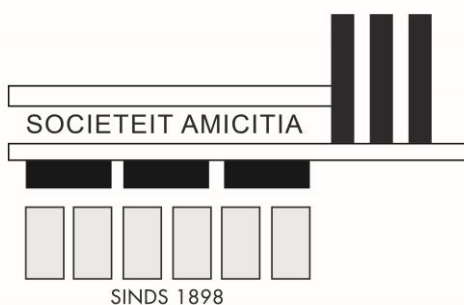
E-mailadres: rjulsing@casema.nl

Tel.: 06/40758524

Heeft u een bericht, een aankondiging of gewoon iets leuks dat u graag wilt delen met de leden van Sociëteit Amicitia, dan kunt u uw bijdrage - het liefst met een foto - naar bovenstaand e-mailadres zenden. Even bellen mag natuurlijk ook. Elke bijdrage voor uw Nieuwsbrief is meer dan welkom.

Vragen, berichten of mededelingen voor het bestuur kunt u natuurlijk richten tot het secretariaat via de website: <https://amicitia-rijswijk.nl/contact>.

Ook kunt u direct een bericht sturen naar e-mailadres: info@amicitia-rijswijk.nl

ORANJELAAN 39
2281 GA RIJSWIJK

